

[Kristen Amby.]

andet — og i denne Sammenhæng er jeg lige ved at mene, det er det vigtigste — er Forholdet i Dag dette, at et bestemt politisk Parti, nemlig det største Regeringsparti, Socialdemokratiet, efter hele sin Struktur faktisk foretager Husindsamling til politiske Formaal, derved at man til Fagforeningsmedlemmer, som man kommer rundt til i anden Anledning, samtidig sælger sine Valgfondsmærker. Jeg kan ikke tænke mig, at Justitsministeren vil forbyde en saadan Indsamling, som sikkert ikke har været til Gene for nogen — Fagforeningsmedlemmer, der ikke er Socialdemokrater, kan jo sige nej til at købe Valgfondsmærker. Man kan gøre det fremtidig, der er ingen Protest kommet fra nogen, fordi man hidtil har fulgt den Praksis. Det forekommer mig da urimeligt, at man i Loven siger, at et politisk Parti ikke maa foretage nogen Husindsamling uden Tilladelse, naar vi ved, at det største politiske Parti, vi har her i Landet, fremdeles vil, uden at nogen griber ind, foretage politiske Husindsamlinger, ganske vist under den Form, som nu er den dette Parti egne, ved Salg af Valgfondsmærker. Derfor vil der, hvis Lovforslaget vedtages med den Ændring, som Justitsministeren har formuleret til § 3, være ulige Vilkaar for politiske Indsamlinger her i Landet. Det vil vi ikke gaa med til. Vi mener, at naar det ikke kan godtgøres — og det er ikke godtgjort —, at politiske Partier har misbrugt Borgernes Taalmodighed over for Indsamlinger, er der ingen Grund til at foretage noget Indgreb, og vi mener, at det i altFald er urimeligt, naar man samtidig maa erkende, at den Form for politiske Husindsamlinger, der i Dag foretages, vil man ikke gribe ind overfor.

Jeg kan, som det ærede Medlem Hr. Vagn Bro, udtrykke Haabet om, at Forslaget paa dets videre Vej gennem Rigsdagen maa vinde enstemmig Tilslutning, men jeg skal samtidig sige, at det vinder ikke enstemmig Tilslutning, medmindre Justitsministeren frafalder sin Formulering af Ændringen til § 3. Der var jo nemlig en Vej, man kunde gaa. Man kunde eventuelt gaa den Vej at sige, at Gadeindsamlinger kan forbydes uden særlig Tilladelse, og saa lade „Husindsamlinger“ gaa ud. Justitsministe-

ren har holdt meget stejlt fast paa sin Formulering, men uden nogen virkelig saglig Begrundelse.

Maa jeg dernæst udtrykke min Tilfredshed med, at Forslaget i det store og hele er blevet formuleret efter de Synspunkter, som vort Parti anlagde ved første Behandling af dette Lovforslag, særlig med Hensyn til Ændringsforslaget under Nr. 5, der angaar de kirkelige Indsamlinger, idet her ogsaa dette er Hovedsynspunktet, at da der hidtil ikke har været noget berettiget at indvende imod Indsamlinger i Kirker, Kirkelokaler og kirkelige Institutioner — de har selv holdt behørig Kontrol —, og da der endvidere fra Kirkeministeriet er givet visse Direktiver angaaende saadanne Indsamlinger, har man helt holdt dem uden for Loven. Det mener jeg er i udmærket Overensstemmelse med den Praksis, der hidtil er fulgt, og jeg takker Justitsministeren, fordi han har fulgt vore Anskuelser, som vi fremsatte dem ved første Behandling. Idet jeg skal anbefale mine Meningsfæller at stemme for vort Ændringsforslag under Nr. 3 til § 3 og at stemme imod Flertallets Ændringsforslag under Nr. 4 til § 3 og imod det Ændringsforslag, der er stillet af de to kommunistiske Medlemmer, vil jeg anbefale, at man derefter stemmer for Forslaget i dets Helhed.

Axel Dam: At der bør være en vis offentlig Kontrol med offentlige Indsamlinger, stemmer særdeles vel med de Principper, vi har angaaende Forskellen mellem offentligt og privat, og jeg finder ogsaa, at denne Grænse i § 1 mellem det offentlige og det private er draget saa skarpt, som det praktisk talt er muligt. Det er jo Ændringsforslaget under Nr. 4 til § 3, Striden staar om, og vi for vort Vedkommende vil dets støtte Regeringens Forslag, naar den forlanger, at der skal indføjes: bortset fra Gade- og Husindsamling. Selv Politiet har jo ikke Lov til at foretage Husundersøgelse uden en Dommers Kendelse, og saadanne Indsamlinger kan i Virkeligheden faa Karakteren af en Husundersøgelse, hvor det bliver prøvet, hvilket politisk Parti man viser sin Sympati. For Folk som mig og andre, hvis Standpunkt er vel bekendt, er der naturligvis ikke nogen Fare ved at sige nej, men jeg kunde tænke mig, at Forret-